

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสงขลา

Relationship between Social Environment and Sexual Risk Behavior
among High School Students in Songkhla Province

มาลี สบายยิ่ง¹

Malee Sabaiying

Abstract

The objective of this research was to study sexual risk behavior, the relationship between social environment and sexual risk behavior among high school students in Songkhla Province and the way to prevent the problem of sexual risk behavior among students. Data collection was carried out by self-administered questionnaire with 1,244 Mathayomsuksa 5 students and brainstorm meeting with academic persons who work about sexual risk among adolescents. Quantitative data were analyzed using percentage, average, standard deviation and Chi-square test and qualitative data were analyzed using content analysis.

The results showed that 14.6% the students have had sexual intercourse. The age of first sexual intercourse was 10 - 18. 37.78% of

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ประเทศไทย

Assistant Professor, Ph.D., Department of Educational Foundation, Faculty of Liberal Arts, Prince of Songkla University, Thailand

Corresponding Author: E-mail: malee588@gmail.com

(Received: 20 August, 2018; Revised: 25 September, 2018; Accepted: 17 October, 2018)

there did not use condom and 41.67 % had multiple partner. The relationships between social environment and sexual risk behavior among students with statistical significance (p -value < .05) were sexual attitudes, peer group, media consumption, parental monitoring, presence of brothels, place to take drugs in community. The way to prevent sexual risk behavior among students were to strengthen adolescent training in self-esteem, enhancing life purpose and positive youth development with involvement of the family, school, community and civil society. This study suggests to change appropriate sexual attitude and value, peer group and close parental monitoring.

Keywords: Social environment, sexual risk behavior, students

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดสงขลา และแนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 1,244 คน และประชุมระดมสมองกับนักวิชาการที่ทำงานด้านเพศในวัยรุ่น ข้อมูลเชิงปริมาณวิเคราะห์โดยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยการทดสอบไคสแควร์ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ได้แก่ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 14.60 โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุ 10 - 18 ปี ด้านการไม่ใช้ถุงยางอนามัย นักเรียนไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 37.78 และด้านพฤติกรรมการมีคู่นอนหลายคน นักเรียนร้อยละ 41.67 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน สภาพแวดล้อมทาง

สังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ ทักษะคิดทางเพศของนักเรียน อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ความคิดเห็นต่อการบริโภคสื่อ การรับรู้การกำกับดูแลของพ่อแม่ สถานบันเทิง แหล่งบริการทางเพศ และแหล่งมั่วสุมยาเสพติดในชุมชน สำหรับแนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้แก่ การให้นักเรียนเห็นคุณค่าในตนเอง การมีเป้าหมายชีวิต การพัฒนาเยาวชนเชิงบวก โดยร่วมมือกันทั้งครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และภาคประชาสังคม จึงมีข้อเสนอแนะคือการปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือค่านิยมที่ถูกต้องเหมาะสมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียน การเลือกคบเพื่อน ตลอดจนการดูแลและความใกล้ชิดของครอบครัว

คำสำคัญ: สภาพแวดล้อมทางสังคม พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ นักเรียน

บทนำ

ปัจจุบันสภาพสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากและรวดเร็ว เนื่องจากกระแสโลกาภิวัตน์ และความเจริญทางเทคโนโลยีและการสื่อสารต่าง ๆ รวมทั้งสภาพสังคม สิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้วิถีชีวิตของมนุษย์ทุกเพศทุกวัยเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยเฉพาะวัยรุ่นเป็นวัยที่เกิดการปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และมีความต้องการมีเพศสัมพันธ์ตามธรรมชาติของร่างกายเป็นพื้นฐานอยู่แล้วด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะการเปิดกว้างทางสังคมทำให้วัยรุ่นมักประสบปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร (Ankampung, 2009) จากรายงานสถิติสายด่วนปรึกษาเอดส์และท้องไม่พร้อม 1663 พบว่า ในรอบปี 2560 ที่ผ่านมามีผู้รับบริการโทรเข้ามาปรึกษาปัญหาเรื่องท้องไม่พร้อมร้อยละ 41.67 โดยสายปรึกษาท้องไม่พร้อมเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 37 จากสายท้องไม่พร้อมทั้งหมด พบว่า มีคนตั้งท้องแล้ว 10,870 คน แบ่งเป็นอายุต่ำกว่า 20 ปี ร้อยละ 17 โดยคนที่ท้องแล้วส่วนใหญ่ ร้อยละ 57 ไม่คุมกำเนิดเลย สาเหตุมาจากไม่ได้คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ หรือมีความเชื่อบางอย่าง เช่น คิดว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียวไม่ทำให้ท้อง

การเข้าไม่ถึงอุปกรณ์คุมกำเนิด ขณะที่ร้อยละ 42 คุมกำเนิดด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพต่ำ (Saimrathonline, 2017)

นอกจากนี้ Meesin and Mee U don (2009) พบว่า การตั้งครรภ์ไม่พร้อม ในวัยรุ่น ส่วนใหญ่มีสาเหตุมาจาก 1) สาเหตุส่วนบุคคลที่เกิดจากพัฒนาการของวัยรุ่น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย อารมณ์จิตใจ สังคมและสติปัญญา 2) สาเหตุด้านครอบครัว เกิดจากการที่บุตรถูกเลี้ยงมาจากตา ยาย เนื่องจากพ่อแม่ไปทำงานต่างถิ่น 3) สาเหตุด้านสังคมและสื่อ เกิดจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป เนื่องจากการเปิดรับอิทธิพลจากสื่อโดยเฉพาะสื่ออินเทอร์เน็ต ส่งผลต่อการเลียนแบบในเรื่องเพศ และการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) Bandura (1977) มีความเชื่อว่า การเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือการเลียนแบบ การเรียนรู้เกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมในสังคม ซึ่งทั้งผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมมีอิทธิพลซึ่งกันและกันพฤติกรรมของคนส่วนมากเป็นการเรียนรู้จากการสังเกตหรือการเลียนแบบจากตัวแบบ กล่าวคือเกิดจากการที่บุคคลสังเกตการกระทำของผู้อื่นแล้วพยายามเลียนแบบพฤติกรรมนั้น นอกจากนี้ยังพบว่าค่านิยมเรื่องเพศที่ถูกปลูกฝังมาในอดีตไม่ได้รับความนิยมในกลุ่มวัยรุ่นโดยเฉพาะวัยรุ่นที่มีการเปิดรับเรื่องการมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ในขณะที่ Sittipiyasakul, Nuwong, luksitanon and Yomsan. (2013) พบว่า ปัจจัยที่สำคัญเป็นเหตุ จูงใจในการมีเพศสัมพันธ์ คือ การอยุ่กันสองต่อสอง ร้อยละ 35.0 และปัจจัยเสริมให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ คือ การใช้เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 80.3 และการดูสื่อลามกซึ่งส่วนมากเป็นคลิปมือถือมากถึงร้อยละ 65.7 ซึ่งทั้ง 2 ปัจจัยเป็นเหตุจูงใจให้มีเพศสัมพันธ์มากกว่าผู้ไม่ใช้สารเสพติดและไม่ได้ดูสื่อลามกมากเป็น 4.5 เท่า และ 3.7 เท่า ตามลำดับ ในส่วนของภาคใต้ในปี พ.ศ. 2558 จังหวัดสงขลามีจำนวนการคลอดของแม่อายุ 15 - 19 ปี จำนวน 2,058 คนคิดเป็น 37.1 ต่อประชากรหญิงวัย 15 - 19 ปี 1,000 คน (Bureau of Reproductive Health, 2015) ซึ่งสูงกว่าจังหวัดอื่น ๆ ในภาคใต้ตอนล่าง สถานการณ์

ดังกล่าวสะท้อนพฤติกรรมของวัยรุ่นที่ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ที่พร้อมและปลอดภัยไม่เพียงพอ

จากที่กล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นจะก่อให้เกิดผลกระทบที่ตามมาอย่างสำคัญคือการท้องไม่พร้อม ดังนั้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในปัจจุบัน ประกอบกับผู้วิจัยเห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาซึ่งถือเป็นช่วงวัยที่มีความอยากรู้อยากลอง และมีความเสี่ยงสูงที่อาจก่อให้เกิดพฤติกรรมทางเพศดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในจังหวัดสงขลา เพื่อเป็นแนวทางให้นักเรียน ครอบครัวและผู้ใกล้ชิดได้เข้าใจ และนำเสนอแนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน อันจะนำไปสู่การป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนได้ถูกต้องต่อไป

วัตถุประสงค์ในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. แนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ การตั้งครรภ์ไม่พร้อมในวัยรุ่น ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน และการไม่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ สามารถแบ่งระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศโดยใช้เกณฑ์อ้างอิงของเฮิบนอร์และโฮเวลล์ (Huebner & Howell, 2003) ดังนี้

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง ได้แก่ เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีคู่นอนมากกว่า 1 คน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ ได้แก่ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ หรือเคยมีเพศสัมพันธ์ แต่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีคู่นอนเพียง 1 คน

วิธีการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในปีการศึกษา 2559 จำนวน 5,815 คน ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2559 (The Secondary Educational Service Area Office 16, 2016) จากโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตจังหวัดสงขลา จำนวน 41 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทุกคน ในโรงเรียนที่ได้รับการสุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 โรงเรียน จำนวน 1,244 คน การสุ่มตัวอย่างโดยการแบ่งกลุ่มโรงเรียนที่มีจัดการเรียนการสอนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายออกเป็น 2 กลุ่มคือโรงเรียนที่อยู่ในเขตเมืองกับโรงเรียนที่อยู่ไกลเมืองซึ่งมีความแตกต่างกันในโอกาสของความเสี่ยงทางเพศ โรงเรียนที่อยู่ในเขตเมืองมีจำนวน 24 โรงเรียนสุ่มตัวอย่างโดยการจับฉลาก 3 โรงเรียนตามสัดส่วน โรงเรียนที่อยู่ไกลเมืองมีจำนวน 17 โรงเรียนสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการจับฉลาก 2 โรงเรียน

3. นักวิชาการที่ทำงานด้านเพศในวัยรุ่นทั้งภาครัฐและภาคประชาสังคม จำนวน 6 คนเป็นการเลือกผู้ที่มีคุณสมบัติแบบเฉพาะเจาะจงที่มีประสบการณ์การทำวิจัยหรือทำงานด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับ มี 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตอนที่ 2 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชน ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร การไม่ใช้ถุงยางอนามัย และการมีคู่นอนหลายคน ตอนที่ 3 ปัจจัยที่

ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนในสถานศึกษา ได้แก่ ทักษะคิดทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน ความใกล้ชิดกับครอบครัว และสื่อ สิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ตอนที่ 1 และ 2 เป็นแบบเลือกคำตอบและตอนที่ 3 เป็นแบบวัดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ โดยการ ศึกษาหนังสือเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลที่ได้มาสร้างแบบสอบถามให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านได้ค่า IOC เท่ากับ .82 และนำแบบสอบถามไปหาความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนอื่นที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) เท่ากับ .71 ซึ่งสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้

2. แนวคำถามเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้การสุ่มตัวอย่างโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในจังหวัดสงขลาโดยการจับฉลากจำนวน 5 โรงเรียนและเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ทุกคนจำนวน 1,244 คน การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนโดยการวิเคราะห์ไคสแควร์

2. ประชุมระดมสมองกับนักวิชาการที่ทำงานด้านเพศในวัยรุ่นทั้งภาครัฐคือ อาจารย์มหาวิทยาลัยและภาคประชาสังคมคือองค์กรพัฒนาเอกชนจำนวน 6 คน โดยผู้วิจัยนำเสนอผลการวิจัยเชิงปริมาณและให้นักวิชาการเสนอแนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การมีคู่นอนมากกว่าหนึ่งคน และการไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรหมายถึงการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นก่อนอายุ 20 ปี กล่าวคือการมีเพศสัมพันธ์เร็วทำให้วัยรุ่นมีความเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พร้อม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 20.79 ส่วนนักเรียนหญิงเคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 11.92 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในช่วงอายุ 10 - 18 ปีร้อยละ 39.66 ซึ่งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน (ชายร้อยละ 39.47 หญิงร้อยละ 39.81) โดยนักเรียนจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนรักหรือแฟน คิดเป็นร้อยละ 83.45 (ชายร้อยละ 68.75 หญิงร้อยละ 96.01) สถานที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชายคือ ที่บ้านหรือที่พักของตนเองร้อยละ 32.31 สำหรับนักเรียนหญิงคือที่บ้านหรือที่พักของแฟนหรือคนรักซึ่งสอดคล้องกันคือเป็นที่พักของฝ่ายชาย ซึ่งสาเหตุสำคัญของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชายส่วนใหญ่คือ ความรักและอยากรู้ อยากลองเท่ากันคือร้อยละ 32.31 รองลงมาคืออารมณ์พาไปร้อยละ 30.65 สำหรับนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ให้เหตุผลในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกว่าเพราะความรักร้อยละ 56.76 รองลงมาคืออารมณ์พาไปร้อยละ 22.97 (ตาราง 1)

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร

การมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควร	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การมีเพศสัมพันธ์ ของนักเรียน						
เคย	79	20.79	103	11.92	182	14.6
ไม่เคย	301	79.21	761	88.08	1,062	85.4

การมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควร	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
รวม	308	100	864	100	1,244	100
2. อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก						
10-12 ปี	18	23.69	27	26.21	45	25.14
13-15 ปี	28	36.84	35	33.98	63	35.2
16-18 ปี	30	39.47	41	39.81	71	39.66
รวม	76	100	103	100	179	100
3. บุคคลที่นักเรียนมี เพศสัมพันธ์ด้วยครั้งแรก						
คนรักหรือแฟน	44	68.75	72	96.01	116	83.45
เพื่อน	11	17.19	1	1.33	12	8.63
คนรู้จัก	7	10.94	1	1.33	8	5.76
ผู้หญิงขายบริการ	2	3.12	0	0	2	1.44
คนแปลกหน้า	0	0	1	1.33	1	0.72
รวม	64	100	75	100	139	100
4. สถานที่ที่มีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรก						
ในบ้านหรือที่พักตนเอง	21	32.31	19	25.68	40	28.57
ในบ้านหรือที่พัก ของแฟน/คนรัก	15	23.08	38	51.35	53	38.57

การมีเพศสัมพันธ์ก่อน วัยอันควร	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ในโรงเรียน	4	6.15	2	2.7	6	4.29
สวนสาธารณะ	4	6.15	0	0	4	2.86
โรงแรม	19	29.23	12	16.22	31	22.14
สถานบริการทางเพศ	1	1.54	1	1.35	2	1.43
อื่นๆ (หอพัก บ้าน เพื่อน ริมหาด)	1	1.54	2	2.7	3	2.14
รวม	65	100	74	100	139	100
5. สาเหตุสำคัญที่สุด ในการมีเพศสัมพันธ์ ครั้งแรกของนักเรียน						
ความรัก	20	32.26	42	56.76	62	45.59
อยากรู้ อยากรลอง	20	32.26	6	8.11	26	19.12
อารมณ์พาไป	19	30.65	17	22.97	36	26.47
ไม่ยอมยั้งใจฝ่าย ตรงข้าม	1	1.61	2	2.7	3	2.21
ถูกบังคับข่มขืน	0	0	4	5.41	4	2.94
ต้องการผูกมัดฝ่าย ตรงข้าม	1	1.61	2	2.7	3	2.21
อื่นๆ (วันครบรอบ)	1	1.61	1	1.35	2	1.47
รวม	62	100	74	100	136	100

พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

การไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกทำให้นักเรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ได้และอาจเกิดการตั้งครรภ์ไม่พร้อมขึ้น ผลการศึกษาพบว่านักเรียนชายร้อยละ 45.6 และนักเรียนหญิงร้อยละ 31.51 ไม่ใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยทั้งนักเรียนชายและนักเรียนหญิงให้เหตุผลเหมือนกันคือหาถุงยางอนามัยไม่ได้ในขณะนั้น (ชายร้อยละ 46.43 หญิงร้อยละ 27.27) (ตาราง 2)

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

พฤติกรรมการใช้ ถุงยางอนามัย	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การใช้ถุงยางอนามัย						
ในการมีเพศสัมพันธ์						
ครั้งแรก						
ใช้	34	54.84	50	68.49	84	62.22
ไม่ใช้	28	45.16	23	31.51	51	37.78
รวม	62	100	72	100	135	100
2. สาเหตุที่ไม่ใช้ถุงยาง						
อนามัยในการมี						
เพศสัมพันธ์						
ขี้เกียจ/ยุ่งยาก	10	35.71	3	13.64	13	26
ทำให้รู้สึกไม่เป็นธรรมชาติ	0	0	4	18.18	4	8
หาไม่ได้ในขณะนั้น	13	46.43	6	27.27	19	38
ไม่มีความจำเป็น	1	3.57	3	13.64	4	8

พฤติกรรมการใช้ ถุงยางอนามัย	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มั่นใจในตนเองและคู่ นอนว่าปลอดภัย	4	14.29	2	9.09	6	12
อื่นๆ (เป็นเพศเดียวกัน)	0	0	4	18.18	4	8
รวม	28	100	22	100	50	100

พฤติกรรมการมีคู่นอนหลายคน

การมีคู่นอนมากกว่า 1 คนเป็นส่วนหนึ่งของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกล่าวคือ การเปลี่ยนคู่นอนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยจำนวนหลายคนจะทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ได้ ผลการศึกษา พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิง เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คนใกล้เคียงกันคือชายร้อยละ 44.07 และ นักเรียนหญิงร้อยละ 39.73 (ตาราง 3)

ตาราง 3 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมการมีคู่นอนหลายคน

พฤติกรรมการมีคู่นอน หลายคน	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. จำนวนคนที่นักเรียน เคยมีเพศสัมพันธ์ด้วย						
จำนวน 1 คน	33	55.93	44	60.27	77	58.33
จำนวน มากกว่า 1 คน	26	44.07	29	39.73	55	41.67
รวม	59	100	73	100	132	100

จากที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์อ้างอิงของ เฮิบเนอร์และโฮเวลล์ (Huebner & Howell, 2003) ดังนี้ พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง ได้แก่ เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีคู่นอนมากกว่า 1 คน และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ ได้แก่ ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ หรือ เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีคู่นอนเพียง 1 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงมีร้อยละ 6.6 และนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำมีร้อยละ 93.4 (ตาราง 4)

ตาราง 4 จำนวนและร้อยละของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูง	39	10.34	43	4.99	82	6.6
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำ	338	89.66	819	95.01	1157	93.4
รวม	377	100	862	100	1239	100

ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ ผลการศึกษาพบว่าสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ได้แก่ 1) ทักษะคติทางเพศ คือนักเรียนที่มีทักษะคติทางเพศที่ไม่เหมาะสม เช่นการเห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์แบบเสรีและการทำแท้ง จะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่มีทักษะคติทางเพศเหมาะสม 2) อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน คือนักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนที่พฤติกรรมไม่เหมาะสมเช่นพักอาศัยอยู่กับแฟนหรือเปลี่ยนแฟนบ่อยจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่มีกลุ่มเพื่อนมีพฤติกรรมเหมาะสม 3) การรับรู้การกำกับดูแลของพ่อแม่/ผู้ปกครอง คือนักเรียนที่พ่อแม่ไม่รับรู้กิจกรรมของลูกและกำกับดูแลไม่ใกล้ชิดจะมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่พ่อแม่รับรู้กิจกรรมและกำกับ

ดูแลใกล้ชิด 4) การรับข้อมูลเรื่องเพศ คือ นักเรียนที่เคยรับข้อมูลเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสม เช่น คลิปโป๊อนาจารบ่อยๆ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่ไม่เคยหรือรับข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมน้อยกว่า 5) ความคิดเห็นต่อการบริโภคสื่อ คือ นักเรียนที่มีความคิดเห็นไม่เหมาะสมต่อการบริโภคสื่อ เช่น เห็นด้วยกับการถ่ายคลิปโป๊ มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่มีความคิดเห็นต่อการบริโภคสื่อที่เหมาะสม 6) แหล่งบริการทางเพศ คือ นักเรียนที่อาศัยในชุมชนที่แหล่งบริการทางเพศมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อาศัยในชุมชนที่ไม่มีแหล่งบริการทางเพศ 7) แหล่งมั่วสุมยาเสพติด คือ นักเรียนที่อาศัยในชุมชนที่มีแหล่งมั่วสุมยาเสพติดมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อาศัยในชุมชนที่ไม่มีแหล่งมั่วสุมยาเสพติด 8) สถานบันเทิงเรีงรมย์ นักเรียนที่อาศัยในชุมชนที่มีสถานบันเทิงเรีงรมย์มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศสูงกว่านักเรียนที่อาศัยในชุมชนที่ไม่มีสถานบันเทิงเรีงรมย์ (ตาราง 5)

ตาราง 5 ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมทางสังคมกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน

สภาพแวดล้อมทางสังคม	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ				χ^2	Sig
	เสี่ยงต่ำ		เสี่ยงสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทัศนคติทางเพศ						
เหมาะสม	1101	94.1	69	5.9	23.74	0.00
ไม่เหมาะสม	40	76.9	12	23.1		
กลุ่มเพื่อน						
พฤติกรรมเหมาะสม	1100	94.7	61	5.3	69.19	0.00
พฤติกรรมไม่เหมาะสม	46	68.7	21	31.3		

สภาพแวดล้อมทางสังคม	พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ				χ^2	Sig
	เสี่ยงต่ำ		เสี่ยงสูง			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การรับรู้การกำกับดูแลของพ่อแม่						
ใกล้ชิด	1035	94	66	6	7.127	0.01
ไม่ใกล้ชิด	116	87.9	16	12.1		
การรับข้อมูลเรื่องเพศ						
เหมาะสม	859	94.4	51	5.6	3.954	0.03
ไม่เหมาะสม	291	91.2	28	8.8		
ความคิดเห็นต่อการบริโภคสื่อ						
เหมาะสม	1081	94.5	63	5.5	32.75	0.00
ไม่เหมาะสม	71	78.9	19	21.1		
แหล่งบริการทางเพศ						
มี	99	85.3	17	14.7	13.45	0.00
ไม่มี	1046	94.2	64	5.8		
แหล่งมั่วสุมยาเสพติด						
มี	543	91.1	53	8.9	9.86	0.00
ไม่มี	603	95.6	28	4.4		
สถานบันเทิงเรีงรมย์						
มี	169	89.4	20	10.6	5.76	0.02
ไม่มี	978	94.1	61	5.9		

แนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน

จากผลการศึกษาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้จัดการประชุมระดมความคิดเห็นจากผู้ทำงานด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของเยาวชนประกอบด้วยนักวิชาการในมหาวิทยาลัย และองค์กรภาคประชาสังคม ผลการระดมความคิดเห็นได้แนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ดังนี้

1. นักเรียน ต้องสอนนักเรียนหญิงเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง การมีเป้าหมายในชีวิต การพัฒนาเยาวชนเชิงบวกประกอบด้วย การพัฒนาความสามารถ ความมั่นใจในตนเอง ลักษณะนิสัยที่เข้มแข็งพึ่งตนเองได้ การได้รับการดูแลที่ดี และความสัมพันธ์ที่ดีกับบุคคลรอบข้าง การมีเป้าหมายชีวิต ซึ่งการคิดที่จะมีชีวิตที่ดีจะทำให้ให้นักเรียนตระหนักถึงการมีพฤติกรรมเสี่ยง นักเรียนต้องมีความรู้เรื่องสุขภาวะทางเพศ พัฒนาการทางเพศจะได้รู้เท่าทันอารมณ์ของตนเอง ให้นักเรียนตระหนักถึงผลกระทบที่ตามมาของการมีเพศสัมพันธ์ เช่น ท้องไม่พร้อม สอนทักษะชีวิต ตลอดจนปลูกฝังความรับผิดชอบต่อตัวเอง ต่อผู้อื่น ต่อสังคม ทั้งชายและหญิงซึ่งจะส่งผลต่อทัศนคติทางเพศ/ค่านิยมทางเพศของนักเรียน

2. พ่อแม่ ต้องเข้าใจพัฒนาการเด็ก รู้เท่าทันเหตุการณ์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ social network พ่อแม่พูดคุยกับลูกให้ลึกถึงอนาคต ส่งเสริมให้พ่อแม่มีความรู้เรื่องการดูแลลูกแบบองค์รวมในด้านกาย จิต สังคม จิตวิญญาณ การสื่อสารเรื่องเพศกับลูกตั้งแต่เด็ก มีความใกล้ชิดกัน แลกเปลี่ยนกันได้ พ่อแม่ต้องรู้ว่า การที่บ้านไม่มีคนอยู่เป็นพื้นที่ ทำให้ลูกเกิดความเสี่ยง

3. ครู จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนเริ่มมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 10 ปี ดังนั้น ต้องมีการสอนเพศศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ต้องมีการอบรมครูให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเพศศึกษา สอนทักษะชีวิตโดยใช้กิจกรรม ครูต้องทันสมัย รู้เท่าทันสังคมสมัยใหม่เพื่อจะได้ให้ความรู้แก่นักเรียนเพื่อป้องกัน การใช้ถุงยางอนามัย รู้เท่าทันความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ซึ่งส่งผลให้เกิดการท้องไม่พร้อม ครูต้องได้รับการอบรมอย่างเป็นระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ

4. โรงเรียน ในบางโรงเรียนที่มีบริบทที่นักเรียนมีโอกาสมีพฤติกรรมเสี่ยงมาก เช่น ใกล้แหล่งอบายมุข แหล่งมั่วสุม จะต้องจัดกิจกรรมให้มีความสำคัญกับการลดพฤติกรรมเสี่ยงให้มาก ทั้งนี้ โรงเรียน ชุมชน ครอบครัวต้องร่วมกันมีส่วนร่วมในการจัดสิ่งแวดล้อมในชุมชนอย่างจริงจัง

5. นโยบายของรัฐ กระทรวงศึกษาธิการควรให้ความสำคัญกับการสอนเพศศึกษาในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง มีการสอนในหลักสูตรให้เข้มข้นตามสถานการณ์ ปัจจุบัน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะต้องมีส่วนเกี่ยวข้องในการลดความเสี่ยงในชุมชนตลอดจนให้ครอบครัวมีความรู้ความเข้าใจในการดูแลนักเรียน

สรุปและอภิปรายผล

ผลการศึกษาพบประเด็นพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงไป จากอดีตที่น่าสนใจดังนี้ ด้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรพบว่า นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์มีเพิ่มมากขึ้น (ร้อยละ 14.60) ซึ่งเพิ่มขึ้นกว่าในอดีตที่ผ่านมา กล่าวคือ ปี พ.ศ. 2556 นักเรียนเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 11.05 (Hengchumrat et al., 2013) และพบว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลงทั้งชายและหญิงคือนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีอายุเฉลี่ยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกใกล้เคียงกันชาย 14.6 ปีหญิง 14.5 ปี ซึ่งในอดีตอายุแรกมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนเฉลี่ย 17.6 ปี (Aphichat Chamrathirong and others, 2006) ประเด็นที่เปลี่ยนไปอีกประการหนึ่งคือนักเรียนมีการใช้ถุงยางอนามัยมากขึ้น พบว่านักเรียนไม่ใช้ถุงยางอนามัยมีร้อยละ 37.78 ซึ่งอาจเป็นเพราะการรณรงค์เรื่องการใช้ถุงยางอนามัยเป็นระยะเวลานาน เกิดการปรับเปลี่ยนค่านิยมจากเดิมคือจะใช้ถุงยางอนามัยกับพนักงานบริการ นักเรียนมีเจตคติที่ดีขึ้นกับถุงยางอนามัยรวมถึงการเข้าถึงถุงยางอนามัยง่ายขึ้น เช่น โรงเรียนมีบริการซึ่งนักเรียนสามารถไปขอรับบริการได้ฟรี แต่มีประเด็นที่น่าห่วงใยคือนักเรียนชายและหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยกว่า 15 ปีมากถึงร้อยละ 60 ซึ่งมากกว่ารายงานการเฝ้าระวังของกระทรวงสาธารณสุข (Srinaw, 2017) ที่รายงานว่านักเรียน

หญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีเพศสัมพันธ์อายุต่ำกว่า 15 ปีร้อยละ 14.2 อีกประเด็นที่น่าห่วงใยคือการมีคู่นอนมากกว่า 1 คน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 41.7 เคยมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนมากกว่า 1 คน

สำหรับสภาพแวดล้อมทางสังคมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียน ได้แก่ ทัศนคติทางเพศ อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อน การรับรู้การกำกับดูแลของพ่อแม่/ผู้ปกครอง การรับข้อมูลเรื่องเพศ ความคิดเห็นต่อการบริโภคสื่อ สถาบันเชิงในชุมชน แหล่งบริการทางเพศ และแหล่งมั่วสุมยาเสพติดในชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของ wunnit (2015) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของเยาวชนในเขตพื้นที่ห้วยจรเข้มาก จังหวัดบุรีรัมย์ ได้แก่ 1) การคบเพื่อน 2) ค่านิยมเรื่องเพศ 3) การไม่เห็นคุณค่าในตนเอง 4) การทำกิจกรรมยามว่าง 5) ความสัมพันธ์ ในครอบครัว 6) การเปิดรับแหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศ ประเด็นสภาพแวดล้อมทางสังคมเมื่อพิจารณาจากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า อิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศค่อนข้างสูงซึ่งสอดคล้องกับ Janam (1997) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัยรุ่นคือวัยรุ่นต้องการยอมรับจากกลุ่มเพื่อนจึงให้ความสำคัญกับกลุ่มเพื่อนมากกว่ากลุ่มสังคมอื่นๆ และผลการศึกษายังพบว่านักเรียนที่พ่อแม่/ผู้ปกครองรับรู้ กำกับดูแลใกล้ชิดมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่ำกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Baptiste R.D. (2007) ศึกษาปัจจัยควบคุมดูแลของพ่อแม่กับภาวะเสี่ยงเรื่องเพศในช่วงก่อนเข้าสู่วัยรุ่นของครอบครัวแอฟริกันที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองพบว่า การควบคุมของพ่อแม่อย่างดีทำให้วัยรุ่นมีความเสี่ยงทางเพศน้อย และสอดคล้องกับ Butcharoen, Pitchayapinyo, and Powwattana (2012) พบว่าพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมีความสัมพันธ์ทางลบกับการรับรู้ความสามารถของตนเองในการหลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการควบคุม กำกับติดตามของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในขณะที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับช่องทางการเข้าถึงสื่อและความสะดวกในการเข้าถึงสื่อกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ สำหรับสภาพแวดล้อมในชุมชน การที่ชุมชนมีสถาบันเชิง แหล่งบริการทางเพศ และแหล่งมั่วสุมยาเสพติดมีส่วนทำให้นักเรียนมีพฤติกรรม

เสี่ยงทางเพศสูงนั้นสอดคล้องกับหลักพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Bandura, 1977, p. 16) ที่กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้เป็นผลของปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และสิ่งแวดล้อม พฤติกรรมของบุคคลจึงเกิดจากการปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ 3 ประการ ได้แก่ ตัวบุคคล (person) สิ่งแวดล้อม (environment) และพฤติกรรมของบุคคล (behavior) ซึ่งมีอิทธิพลต่อกันและกัน

จากผลการศึกษาดังกล่าวจึงได้เสนอแนวทางในการป้องกันปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในด้านทัศนคติทางเพศของนักเรียน จะต้องปลูกฝังในเรื่อง การเห็นคุณค่าในตนเองให้แก่แก่นักเรียนหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ Srinaw (2017) เสนอแนะว่า 1) ผู้ปกครองควรให้ความสนใจ ใส่ใจ ในทุกเรื่องที่นักเรียน มาปรึกษา 2) ผู้ปกครองไม่ควรปล่อยปละละเลยเมื่อเห็นนักเรียนไปกับเพื่อนต่างเพศ 3) สร้างการเห็นคุณค่าความเป็นหญิง ส่วนนักเรียนชายปลูกจิตสำนึกความเป็นสุภาพบุรุษ สร้างสังคมแห่งการให้เกียรติกันและกัน การมีเป้าหมายชีวิตโดยมุ่งเน้นให้ตระหนักถึงผลกระทบที่จะตามมาหลังมีเพศสัมพันธ์ เช่น การท้องไม่พร้อม ดังที่ Anthony L. Burrow, Rachel Summer, and Melanie Netter (2014) ได้กล่าวว่า เป้าหมายเป็นทรัพยากรที่สำคัญซึ่งวัยรุ่นจะใช้เป็นความท้าทายนำไปสู่ความสำเร็จ และความก้าวหน้าของชีวิตอีกประการคือปัจจุบันวัยรุ่นคบกันไม่นานก็มีเพศสัมพันธ์ทำให้เลิกกันเร็ว ผู้หญิงก็เสียใจจึงต้องหาคนใหม่ เมื่อมีหลายคน ผู้หญิงก็จะทุกข์ใจกับค่านิยมเก่าที่มองว่าตนเองเป็นผู้หญิงไม่ดี สำหรับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนนั้น ถ้านักเรียนมีมีเป้าหมายในชีวิตที่เหมาะสม มีการเห็นคุณค่าในตนเองก็จะไม่ประพฤติดตามกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศนั้น การรับรู้การกำกับดูแลของพ่อแม่/ผู้ปกครอง ผลการศึกษาพบว่าพ่อแม่ที่ดูแลลูกอย่างใกล้ชิดนักเรียนมีพฤติกรรมเสี่ยงน้อยกว่า จึงต้องให้ความรู้แก่พ่อแม่ให้ทันสมัยถึงโอกาสเสี่ยงต่างๆ ของเด็กหญิง ความคิดเห็นต่อการบริโภคสื่อ โรงเรียนและผู้ปกครองต้องชี้แนะการบริโภคสื่อที่เหมาะสม สื่อและสิ่งแวดล้อมในชุมชน สถานบันเทิงในชุมชน แหล่งบริการทางเพศ และแหล่งมั่วสุมยาเสพติดในชุมชน ประเด็นชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับเด็ก ทำให้เด็ก

เกิดความเคยชินและมองเป็นเรื่องปกติธรรมดา เมื่อเป็นวัยรุ่นก็เข้าถึงได้ง่ายอยู่ในชุมชน
สิ่งเหล่านี้ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในชุมชนต้องร่วมมือกันแก้ไข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย/ปฏิบัติ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ สถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องสามารถนำ
ปัจจัยที่พบไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดกิจกรรมป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้
โดยเน้นความสำคัญของปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ การปรับเปลี่ยนทัศนคติหรือค่านิยม
ที่ถูกต้องในการมีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม การเลือกคบเพื่อน การดูแลและความ
ใกล้ชิดของครอบครัว การเฝ้าระวังการเข้าถึงสื่อที่ยั่วยั่วอารมณ์ทางเพศในกลุ่มนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา รวมทั้งควรสร้างความตระหนักถึงผลกระทบจากพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ
โดยเฉพาะปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ
พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนให้ครอบคลุมกลุ่มวัยรุ่นทุกช่วงวัย ทั้งใน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6
2. ควรมีการศึกษาสถานการณ์พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของนักเรียนในเขตพื้นที่
ใกล้เคียง เพื่อนำผลการศึกษามาเปรียบเทียบและนำมาใช้ประโยชน์ในการป้องกันเพื่อ
ลดอัตราการเกิดพฤติกรรมดังกล่าว
3. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกด้านความคิดเห็น
และมุมมองต่าง ๆ ของนักเรียนในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย
และชัดเจนขึ้น เช่น ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียน การป้องกันการมี
เพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัย เป็นต้น

References

- Ankampung, C. (2009). *Premature pregnancy of female Teenagers in a Subdistrict Nakornratsrima Province*. Thesis in Master's Degree of Public Health and Community Health Development, Ratchapat Nakornratsrima University. [in Thai]
- Anthony L. Burrow, Rachel Summer and Melanie Netter. (2014). *Purpose in Adolescence*. Retrieved from www.actforyouth.net.
- Bandura, A. (1977). *Social Learning Theory*. New Jersey: Prentice-Hall Inc.
- Baptiste R.D., Tolou-Shams M., Miller R.S., McBride K.C., and Paikoff, L.R. (2007). Determinants of Parental Monitoring and Preadolescent Sexual Risk Situations among African Families Living in Urban Public Housing. *Journal of Child Family Study*. 2007, 16, 261-274. [in Thai]
- Butcharoen, W., Pitchayapinyo, P., & Powwattana, A. (2012). Factors related to sexual risk behaviors among secondary school students. *Journal of Public Health*, 42(1), 30-40
- Bureau of Reproductive Health, Department of Health, Public Health Ministry. (2015). *Statistics on Adolescent Births Thailand 2015*. Bangkok: Bureau of Reproductive Health, Department of Health, Public Health Ministry. [in Thai]
- Chamrathirong, A, S. Kittisuksathit, C. Podhisita, P. Isarabhakdi and M. Sabaaying. (2007). *National Sexual Behavior Survey of Thailand 2006*. NakhonPathom: Institute for Population and Social Research, Mahidol University. [in Thai]

16. (2016). *Number of students in 1th Semester, year 2016*. Retrieved from <http://www.sea16.go.th/home/userfiles/data59.pdf>. [in Thai]
- Hengchumrat, Y., Cheingchlad, K., Pirom, C., Jantrakul, S., Lertprasertsiri, P., and Yamubon, L. (2013). Sexual risk behaviors surveillance of youth in educational institution, Samutsakorn Province. *Academic Journal Institute of Physical Education*, 5(3), 1-16. [in Thai]
- Huebner AJ, Howell LW. Examining the relationship between adolescent sexual risk-taking and perceptions of monitoring, communication, and parenting styles. *Journal of Adolescent Health*. 2003, 33(2), 71-78.
- Janam, S. (1997). *Development Psychology*. 4th edited. Bangkok: Thaiwatanapanich. The Secondary Educational Service Area Office
- Meesin, R., & Mee U don, F. (2009). Adolescence's unwanted pregnancies "causes and results" A case study of rural areas in Khon Kaen Province. *2 th National Academic Conference Ratchapat Petchaboon University "Research for Local Development"* 14 February 2015, Petchaboon: Research and Development Institution, Ratchapat Petchaboon University. [in Thai]
- Saimrathonline. (2017). *Unwanted Pregnant of Teenage, do not dare to the teacher, out of School*. Retrieved from <https://siamrath.co.th/n/25732>. [in Thai]
- Sittipiyasakul, w., Nuwong, P., luksitanon, R., & Yomsan, B. (2013). Opinion and sexual risk behaviors among teenage students in Thailand. *Journal of Health Science*, , 22(6), 979-987. [in Thai]

- Srinaw, W. (2017). *Surveillance report on behaviors related to HIV infection among Mathayomsuksa 5 students in Thailand, 2009-2014*. Nonthaburi: Public Health Ministry. [in Thai]
- Wunnit, P. (2015). Guideline on adapting youth's prematurely sexual behaviors for sustainable solution in Chorakhemak, Buriram Province. *Research and Development Journal Ratchapat Buriram University*, 10(1), 78-88. [in Thai]